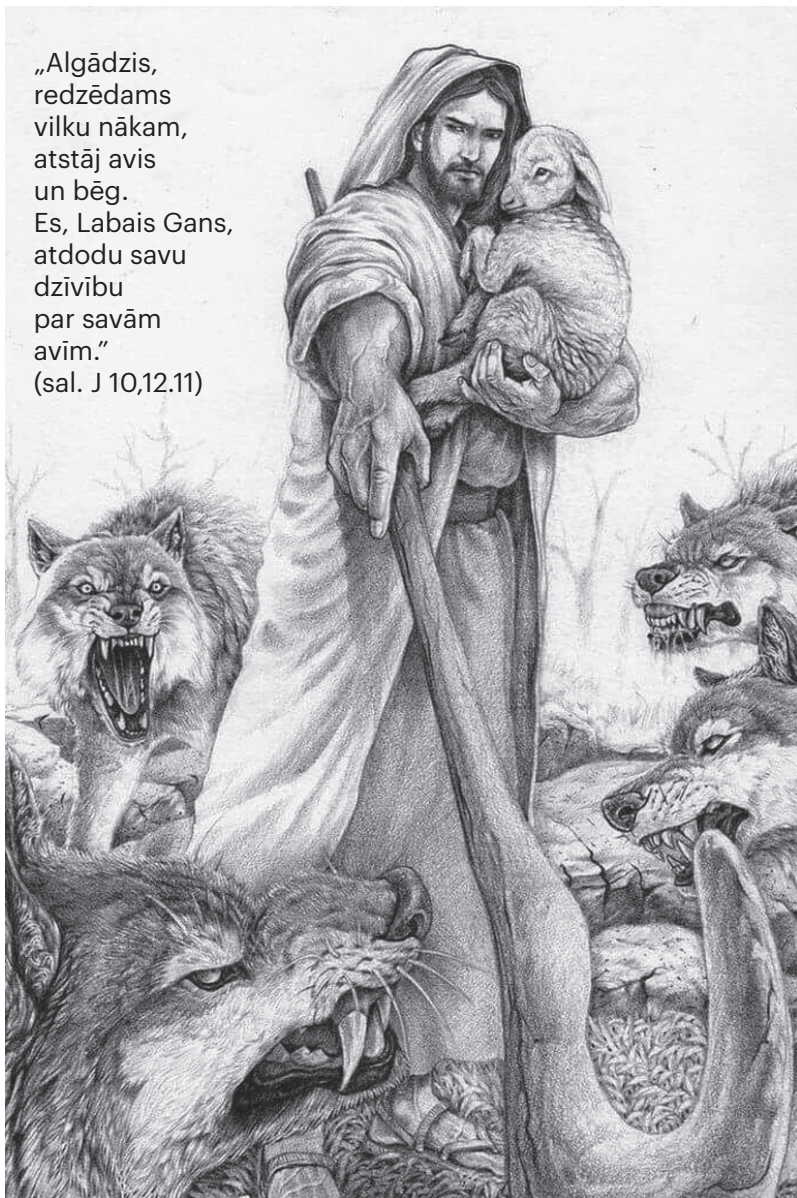

Aprīlis 2017

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

„Algādzis,
redzēdams
vilku nākam,
atstāj avis
un bēg.
Es, Labais Gans,
atdošu savu
dzīvību
par savām
avīm.”
(sal. J 10,12.11)

KALNĀ

LIELDIENAS – VARENĀ MĪLESTĪBAS DIEVA SVĒTKI

Dārgie Kristū, svētceļotāji uz Debesīm! Mēs tuvojamies Lieldienām. Lai Dievs dod, ka katrs kristietis varētu dziļi aizdomāties par šo laiku un gan personīgi, gan ģimenes un draudzes lokā spētu sastapties ar Jēzus Mīlestības spēku. Pēc tā visvairāk vajadzētu tikties.

Uz Lieldienu svētkiem var paskatīties it kā caur Jēzus dzīves šķērsgrīzumu. Te vairs nav runa par Dievu, kurš pieņēma lēmumu atnākt pie cilvēkiem, lai būtu viņiem tuvu; nav runa par izcilo Jēzus mācību un līdzībām, kuru loma bija palīdzēt uztvert, saprast, cik liels savā mīlestības spēkā ir Dievs, cik goda pilns ir cilvēks un cik skaistas Debesis mūs gaida. Te nepietiek ar Dieva Dēla brīnumdarbu apbrīnošanu, par ko cilvēki nevarēja pārstāt brīnīties un slavēt Dievu, redzot smagi slimos staigājam, kļūstot veselīem un izaucoties: „*To mēs vēl nekad neesam redzējuši.*” (Mk 2,12) vai „*Ne mūžam nav dzirdēts, ka būtu kāds atvēris acis no dzimšanas aklajam.*” (J 9,32)

Lieldienās ir jārunā par vislielāko, vispēcīgāko Jēzus Kristus darbu, paveiktu vispasaules vēsturē, – **par grēku piedošanu un mūžīgās dzīves durvju atvēršanu mums, ko Viņš paveica, MIRSTOT UZ KRUSTA UN AUGŠĀMCEĻOTIES.** Gribo uzsvērt, ka šī Visvētīgākā Nakts, kura mūs gaida, parāda, cik milzīgā ciņā bija jāieiet Tam, kurš ir Dieva Kalps un Debesu Valstības Kareivis (sal. Is 42,1nn; Is 50,5-9). Tā atklāj Jēzu arī kā Dieva Jēru, kuram caur savu paklausības un mīlestības Upuri bija jāuzveic tik liels dvēseļu pretinieks (sal. Is 53,5,11).

Iespējams, daudzi kristieši nespēj piedzīvot Lieldienu svētkus tik spēcīgi, kā piedzīvo Viņa Dzimšanas svētkus. Jauks, sārts zīdainītis taču ir daudz patīkamāks nekā grīlojošs, asiņojošs un krustā piesists pieaudzis vīrietis. Protams! Un tomēr šo noti-

kumu kodols ir tajā, ka Jēzus atnāca mūs **pestīt uz mūžiem** (sal. Ebr 7,25), nevis „*rotājāties ar mums smilšu kastē*” kā bērns.

Ļaujiet uz šī fona norādīt uz zīmējumu, kuru redzam uz šī numura vāka. To savā laikā caur komunikatoru atsūtīja priesteris Andžejs no Gulbenes. Cik pārsteidzoši bija dažu komentāri, kad viņi pirmo reizi apskatīja šo bildi, piemēram: „*Kāpēc tu mani baidī?!?*” Jā, bilde ir diezgan neparasta, bet, cik varenu Kungu Jēzu tā attēlo! Par kādu milzīgu Viņa mīlestības varu tā stāsta, ja rāda, ka pat no šādiem uzbrucējiem – vilkiem Jēzus nebaidās! Citiem vārdiem runājot, rodas jautājums, uz ko vispirms šai bildē skatās tās pētitājs? Minētais komentārs atklāj: „*Es redzu briesmīgus vilkus, bet pietiekami skaidri neredzu Jēzu kā vilku „dresētāju.”*” Pārsteidz, ka cilvēki uzreiz nekomentē, piemēram: – *Bilde precīzi attēlo patiesību par Jēzu, kurš skaidri bija aprakstījis sevi pašu: „ES ESMU LABAIS GANS. Labais gans atdod savu dzīvību par savām avīm. Bet algādzis, kas nav gans, kam avis nepieder, redzēdams vilku nākam, atstāj avis un bēg; un vilks tās nolaupa un izklīdina. Bet algādzis bēg tāpēc, ka viņš ir algādzis, un avis viņam nerūp. Es lieku savu dzīvību par savām avīm.”* (J 10, 11-13.15b)

Ir vērts baudīt šo Jaunās Derības Dāvida atveidu tālāk un pajautāt, vai pirmajā plānā ir vilks (vilki), vai tomēr Jēzus **it kā zobens, varas zizlis, dzelzs zizlis** (sal. Atkl 2,27), ar kuru Dieva Dēls pārvalda plēsīgos vilkus?!? Ja tas ir kāds sevišķi stiprs koka zars, vai tas neatgādina par Krusta Koku, ar kuru Pestītājs uz mūžiem izpostīja velna varu pār cilvēkiem, kuri nāk pie Kristus (sal. 1 J 3,8), kā arī izdzēš visus viņu grēkus, ja tie tiek likti Krusta pakājē grēksūdzes sakramentā (sal. Kol 2,14)? Vai Jūs, kuri skatāties šo attēlu, redzat, **cik stipra un droša ir Dievišķā Valdnieka roka** (sal. Lk 1,51)!? Cik ilgi jums

vajadzēja skatīties, lai pamanītu **Jēzus skatiena izteiksmi**? Ko tas jums izsaka, ko apstiprina un ko iluzoru vai nepareizi saprastu atņem? Vai tas Jūs sūta pie Vārda, piemēram: Mt 19,26; 22,7; Mk 1,21; 3,5; 4,39; 9,25; Lk 11,21; 4,35; 19,5? Un vai Jūs būtu spējīgi iedomāties un paskaidrot, kas atgadījās, kāpēc **jēriņš aizklīda uz tādām zemēm**? Vai tas notika vairāk jēriņa neapzināšanās un ilūziju dēļ (sal.: Lk 15,14; 23,34), vai jēriņš apzināti un spītīgi attālinājās no Avota un izvēlējās grēka un briesmu tuksnesi (sal. Jer 17,5-6)? Attēls jebkurā gadījumā skaidri atgādina Dzīvības Miļotāja, Žēlsirdīgās Sirds vārdus: „*Kurš cilvēks no jums, kam viena avs un tā sabatā iekrīt bedrē, neņemtu un neizvilktu to? Cilvēks ir daudz labāks par avi.*” (Mt 12,11-12a) vai „*Kā jums šķiet? Ja kam simts avju, bet viena no tām nomaldās, vai viņš neatstāj deviņdesmit deviņas kalnos un neiet meklēt to, kas nomaldijusies? Un ja viņam laimējas to atrast, patiesi es jums saku: viņš priecājas par to vairāk nekā par deviņdesmit deviņām, kas nav nomaldījušās.*” (Mt 18,12-13; sal. Lk 15,4)

Visbeidzot, vai, skatoties uz attēlu, Jūs esat spējīgi brīnīties un dziļi aizdomāties

(kas negadījās bieži, šo bildi pirms tam rādot citiem), **cik liela ir nabaga jēriņa vērtība un ciņa**, ja Dāvida Dēls izgāja to meklēt un ir gatavs pat atdot par to Savu dārgo dzīvību?!? Vai tiešām Viņam ir/būs izdevīgi riskēt/upurēt ar tik daudz ko?

Es ļoti ceru, ka tādā un līdzīgā veidā paveikta meditācija un lūgšana ar Labā, Milošā Gana attēlu var palīdzēt sagaidīt šī gada Lieldienu svinības. Ceru, ka tā savā ziņā kļūs par atslēgu, lai palīdzētu piedzīvot šo svēto laiku personīgi, kā arī ģimenes un draudzes lokā to aizvadītu daudz dziļāk un auglīgāk nekā līdz šim, satiekot šādu Ganu. Ceru, ka autora sirds mūs aizvedīs pie plašas siržu atvēršanās, kas būs kā atbilde uz Vārdu no 24. Psalmā (7-10): „*Jūs vārti, paceliet savas palodas, un topiet augstākas, jūs mūžīgās durvis, lai godības ķēniņš ieiet! Kas ir šis godības ķēniņš? Tas Kungs, stiprs un spēcīgs, Tas Kungs varens ciņā.* Jūs vārti, paceliet savas palodas, un topiet augstākas, jūs mūžīgās durvis, lai godības ķēniņš ieiet! Kas ir šis godības ķēniņš? Tas Kungs Cebaots, tas ir šis godības ķēniņš!” Amen.

Priesteris
Pāvils Kamola

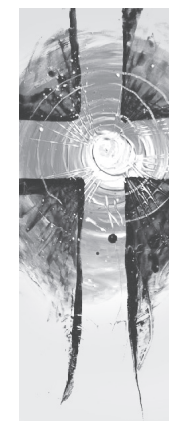
Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola
AKA

Piespiests lasīt
viņš atrada vienu
uz ļoti sarkanās antūrijas
bija rakstīts

Septītajā istabā
ir izurbta aka
dziļa
tumša

Tur dzīvojošs ūdens
tīrs dzirds
un ļoti auksts

To urba asaras
ilgi noslēpumaini
40 gadus

Tā sauc Samarietes
izmisušas miglainas
un degošas iekārē

Mostieties Lieldienu ritā
paņemiet atslēgu no Dārznieka
Viņš dos jums dzert

Aizverot grāmatu sāka raudāt
ticība noskūpstīja apsolījumu
viņa acu priekšā

TIKŠANĀS AR GINEKOLOGIEM NO VALMIERAS

Pirms Lielā gavēņa māsa Emanuēla un Gabriēla nāca klajā ar ierosinājumu 40 dienas lūgties un gavēt par dzīvību, pievienojot konkrētu nodomu, lai Madonas slimnīcā ārsti pārtrauktu veikt abortus. 2. aprīlī draudzes namā notika tikšanās ar ginekologiem **Silviju un Gintu Lapiņiem** (attēlā). Tā bija dzīva liecība tam, ka ginekologiem ir iespējams atteikties no abortu veikšanas.

Gints Lapiņš sarunas ievadā atklāja apstākļus, kas lika viņam spert šādu soli. Tas bija sarežģīts personīgās dzīves posms, kas mudināja meklēt atbildes pie garīdzniekiem un noveda līdz grēksūdzei. „Bet, ja reiz biju atteicies no grēkiem, vēlējos atteikties no visiem grēkiem.” Līdz ar to tika pieņemts lēmums neveikt abortus, par ko ārsts paziņoja sievai, kura arī sekoja vīra piemēram. Vēlāk citi kolēģi, uzzinot par šo lēmumu, teica: – Kādēļ mums būtu jābūt tiem muļķiem? Dīemžēl sievietes, kas Valmierā nolēmj veikt abortu un to nevar izdarīt vietējā slimnīcā, brauc uz Cēsīm vai Madonu.

Uz jautājumu par apstākļiem, kas nosaka sieviešu skaudro izvēli, tika uzsvērti arī vīriešu loma. Silvija Lapiņa pieminēja, ka mūsdienās bieži sievietes pat nevar nedefinēt, kas ir bērna tēvs – draugs, partneris, dzīvesbiedrs. Bērni nedzimst laulībā, arī šī vērtību sistēma ir sagrozīta.

Ginekologiem tika uzdoti jautājumi par gadījumiem, kad auglim tiek atklātas dažādas patoloģijas, uz ko Gints Lapiņš atbildēja: „Kristietība savā būtībā ir radikāla, ar augstiem ideāliem, un dzīvība ir viens no šiem ideāliem. Dzīvība ir vērtība, un man nav tiesību to pārtraukt, lai arī

kādā formā un veidā tā pieteikusies.”

To, cik daudzi bērni ir izglābti, abiem ārstiem nav iespēja saskaitīt. Silvija Lapiņa minēja liecību, ka pie viņas ieradusies sieviete, kurai ir trīs bērni, bet ātri pieteicies ceturtais, ko māte vairs nevēlējās. Tā kā ārste bija palīdzējusi pasaulē nākt iepriekšējiem mazulīem, guvusi uzticību, māte pie ginekoloģes griezusies ar lūgumu veikt abortu. Silvija nepiekāpās, un ceturtais bērniņš tomēr ienāca šajā ģimenē, turklāt atnesot

jaunas svētības. Pēc trim meitenītēm piedzima puisītis, un pāris bērniņa gaidīšanas laikā salaulājās.

Uz jautājumu, kā runāt ar nekristīgiem ginekologiem, Gints Lapiņš uzsvēra, ka uz jaunu nevajag atbildēt ar jaunu – nevajag uzsākt naidpilnu retoriku, bet lūgties par ārstiem un ar mīlestību, liecību vai piemēram, gājienu atgādināt par dzīvības vērtību.

Sarunas noslēgumā ginekologs Lapiņš atklāja savu vīziju, kā mazināt abortu skaitu. Pirmkārt, mātei nepieciešama saruna ar speciāli sagatavotu konsultantu pirmsaborta situācijā likuma noteiktajā pārdomu periodā. Svarīga lieta ir arī Krīzes grūtniecības centra darbība, tāpēc liels prieks, ka tā filiāle ir tapšanas stadijā Madonā. Otrkārt, abortus nevajadzētu veikt slimnīcās – aborts nav medicīniska manipulācija ar mērķi uzlabot veselību.

Jāpiemin, ka Gints un Silvija Lapiņi šobrīd ir kustības „Laulāto tikšanās” Vidzemes reģiona vadītāji un aktīvi iesaistās saderināto pāru apmācībā.

Agnese Liepiņa

ALFA KURSS TUVOJAS NOSLĒGUMAM

Iepazīt kristīgās ticības pamatus Alfa kursā šogad atsaucās 12 viesi. 11. un 12. martā devāmies uz Viļāniem – kursa nedēļas nogali, kas notiek pēc sestās nodarbības. Līdz tam iepazīnām Jēzus Kristus personu, pārdomājām Viņa nāvi pie krusta, apjautām lūgšanu spēku un Svēto Rakstu bagātību, un to, ka Dievs ir klātesošs mūsu dzīvē vēl pirms Viņu esam atklājuši.

Šī bija pirmā reize, kad kursa nedēļas nogali pavadījām Viļānu baznīcā. Šāds ierosinājums nāca no priestera Pāvila, akcentējot Visvētākā Sakramenta klātbūtnes nozīmi. Prieks par tēva Rinalda atvērtību un viesmīlību.

Tas, ko dalībnieki piedzīvo nedēļas nogalē, ir puse no Alfa kursa satura, tāpēc ir svarīgi rast iespēju piedalīties. No pieredzes zinu, ka ir dažādi uzbrukumi, lai viesi to nevarētu, un arī šī reize nebija izņēmums. Saskārāmies gan ar slimībām, gan dažādiem neatliekamiem darbiem...

Sestdien klostera telpās notika lekcijas, tās lasīja Aivars Zariņš un priesteris Pāvils. Varējām pārdomāt par Svētā Gara personu un darbošanos Baznīcā, par Tēva apsoliņumiem attiecībā uz Savu Garu. Sadržidējām, kādas ir Svētā Gara dāvanas, ar kurām esam aicināti dalīties un kalpot, tāpat par Svētā Gara augļiem – mīlestību, prieku, mieru, pacietību, laipnību, labprā-

tību, uzticamību, lēnprātību un atturību. Bija arī mazo grupiņu darbs, lai pārrunātu dzirdēto, brīvais laiks, lai iekārtotos naktsmājās, atpūstos, apskatītu baznīcas dāru un sakrālo laukumu. Dienas otrajā pusē uzmanība tika veltīta jautājumam, kā katrs var tikt piepildīts ar Svēto Garu. Sekoja slavēšana un Svētā Gara piesaukšana, kā arī iespēja šai nodomā saņemt aizlūgumu. Dienas nobeigumā baudījām atpūtu, spēlējot spēles un vairāk iepazīstot cits citu. Starp mums bija dzimšanas dienas

Mirklis no mazo grupu darba.

(Aiga) un vārda dienas (Agita) gaviļnieki. Tas daudz tomēr pasaka – viesi ir gatavi braukt uz nedēļas nogali Alfā un svinēt svētkus ar cilvēkiem, kurus salīdzinoši nesen ir iepazīnuši.

Svētdien piedalījāmies Svētajā Misē, novērtējām Viļānu baznīcas skaistumu. Notika lekcija par tēmu, kā vislabāk Dieva godam izmantot turpmāko dzīvi – Sandra Šarma dalījās pieredzē par savu ceļu. Noslēgumā pārrunājām, ko katrs ir piedzīvojis, lūdzāmies un slavējām Kungu par Viņa mīlestību un pacietību.

Ceru, ka piedzīvotais ļaus lielākā ticībā un pašlīvē atvērt Jēzum tās mūsu sirds durvis, pie kurām Viņš klauvē.

Paldies Diānai par piedalīšanos slavēšanā un visiem, kuri trešdienu vakaros lūdzas par Alfiņu, – mēs patiešām jūtam šo lūgšanu spēku!

Mārite Kampāne

PIRMĀ REKOLEKCIJU DIENA MADONĀ

25. martā draudzes mājā viesojās māsa Diāna no Liepājas, lai vadītu rekolekcijas „Sievietes dvēseles noslēpumi”. Šī tikšanās ar klostermāsu, manuprāt, katrai no mums bija ļoti vērtīga, jo lika paskatīties uz sevi, savu garīgo dzīvi no cita skatupunkta.

Jā, bija skaidrs, ka mūsu dzīves mērķis ir Dievs, bet... cik mēs Dievam ļaujam darboties sevī? Cik uz Viņu paļaujamies? Pa īstam, atmetot savus plānus, kā kāpjot bezdibeni un esot pilnīgi pārliecinātai, ka Dievs mūs noturēs? Cik spējam ikdienā paturēt prātā, ka Dievs redz savādāk? It sevišķi pārdzīvojumos un grūtībās, uzturot domu, ka Jēzus padalās ar mums savā krustā, kuru Viņš nesa nekurnot un nevienu neapsūdzot. Cik mēs spējam nemeklēt vainīgos mūsu problēmās?

Mirkļis no rekolekcijām. Paļāvība.

Kā izteicās māsa Diāna, esam atgriezušies Soģu laikā – visi nemitīgi cits citu apsūdz, visa pasaule – viena liela tiesa. Tiesājam gan sevi, gan citus... Visticamāk, katram ir arī tā dzīves daļa, kurā apsūdzam sevi pašu. Bet tādām – sevi nosodošām – ir ļoti grūti saprast, ka Dievs uz mums raugās ar mīlošām acīm. Tāpēc atkal zūd paļāvība, kura ļautu saskatīt Dieva mīlestību.

Kaut gan viss varētu būt pavisam vienkārši – noliekot Dievu pirmajā vietā, viss pārējais automātiski būtu savā vietā. Tas attiecas arī uz baušļu ievērošanu – esi ar Dievu, un Viņš gādās, lai tu ievēro baušļus. Viņš gādās, lai visi Viņa apsolījumi piepildās – tavā, manā, mūsu dzīvē.

**Ilze Kloppe,
Ineses Elsiņas foto**

FATIMAS VAKARS MADONAS KATOĻU BAZNĪCĀ

17. aprīlī pulksten 17.30 mūsu baznīcā sāksies ceturtais Fatimas vakars „Marija – mīlošā Dieva bērnu Māte”. Tas būs ar Gulbenes draudzi kopīgi organizēts notikums, lai varētu iedziļināties V. J. Marijas mīlestībā un Fatimas vēstījumos, kā arī godināt Dievmātes Bezvainīgo Sirdi.

Piektais Fatimas vakars ieplānots Gulbenes baznīcā 13. maijā, iedziļinoties tēmā – „Marija klātesoša caur saviem attēliem”.

LŪDZAS AR MŪZIKAS STARNIECĪBU

4. aprīlī Bībeles stundas laikā ritēja otrs lūgšanu vakars ar mūzikas starpniecību. Šoreiz priesteris Pāvils piedāvāja iepazīt mūzikas saturu, kas komentē Jēzus pestīšanas noslēpumus un V. J. Marijas klātbūtni tajos. Komponista Arvo Perta skaņdarbs, ko klausījāmies, balstīts uz himnas „Stabat Mater” vārdiem: „Reiz tur, Golgātā pie krusta Māte dziļās sāpes juta. Bija piesists viņas dēls.”

FILMU VAKARS PAR NIKU VUJAČIČU

Ceturtais filmu vakars, ko draudzes telpās apmeklēja īpaši daudz cilvēku, bija veltīts Nika Vujačiča (1982) dzīves stāstam. Niks ir piedzimis bez rokām un kājām, bet viņš ir uzveicis savu invaliditāti un dzīvo piepildītu dzīvi, būdams paraugs ikvienam, kas meklē patiesu laimi. Filmā Niks atklāj, ka ticība Dievam ir bijis galvenais viņa spēka avots, un stāsta, ka tad, kad pēc depresijas un pašnāvības domām sapratīs – viņa misija ir iedvesmot citus cilvēkus tiekties pēc labākas pasaules, viņš guvis spēku veidot savu dzīvi tādu, kas sniedz prieku un gandarījumu.

Niks ir dzimis un audzis Austrālijā, šobrīd kopā ar sievu un diviem dēliem dzīvo Dienvidkalifornijā. Ir dedzīgs Evanģēlija sludinātājs visā pasaulē. Pēc filmas noskatīšanās (paldies Alinai Ikaunieci par tulkojumu un Dainim Mišņam par teksta lasījumu!) lūdzu pārdomās dalīties par redzēto.

Alina Ikauniece: – Kā gan es drīkstu sūdzēties par savām problēmām un kurnēt, ja man ir abas kājas un rokas? Tā jautāju pirms pāris gadiem, kad pirmo reizi dzirdēju par Niku. Viņa smaids un vieglums, sludinot Evanģēliju, liek ieraudzīt, cik skaistu Dievs ir radījis cilvēku. Šī Nika maniere sludināt un daudz jokot (īpaši par sevi) piesaista jauniešus. Interneta

vietnē YouTube ir pieejami daudzi video ar viņa uzstāšanos. Arī *Life Without Limbs* mājaslapā ir ko redzēt un par ko aizdomāties, tāpat Facebook lapā, kur Niks publicē savas video uzrunas katru dienu.

Tam, cik spēcīgi un pārlicinoši Niks stāsta par Jēzu, vajadzētu būt katra kristieša mērķim, jo reizēm mēs neuzdrikstamies sludināt. Taču tieši Dieva Vārda sludināšana ir viens no kristiešu uzdevumiem šajā pasaulē. Nika piemēri par dzīvi Jēzus žēlsirdību atkal un atkal atgādina, ka esam Dieva bērni, veidoti brīnišķīgi un neatkārtojami. Dievs mūs mīl! Tāpēc mums vajag atgriezties, nožēlot grēkus, atteikties no tiem, iet, skriet un tiekties pie Viņa. Atdot savu dzīvi Jēzum. Dzīvot pēc Viņa plāna, „skriet istajās saticīstēs”! (N. Vujačičs)

Diāna Dzene: – Galvenās pārdomas, kuras veicināja noskatīt Nika filma, ir šādas: kā es skatos uz šķietamām neveikmēm un trūkumiem, un kā Dievs to redz; dzīves kvalitāte nav atkarīga no ārēji „perfektas” dzīves, bet no manām attiecībām ar Dievu; katrā trūkumā, pārbaudījumā Dievs mums sagatavojis iespēju. Tātad – cerību; nemitīgi vajag lūkoties, ko Dieva Vārds saka par manu dzīvi, nevis ko cenšas iegalvot kārdinātājs.

Sagatavoja Inese Elsiņa

BAZNĪCU NAKTĪ AUG DALĪBNIEKU SKAITS

2. jūnijā Latvijā notiks ceturta Baznīcu nakts. Šo gadu laikā dalībnieku skaits audzis no 45 līdz 190 baznīcām. Arī mūsu draudze šogad ir apstiprinājusi dalību Baz-

nīcu nakts norisē. No reģiona dievnamiem notikumā piedalīsies Madonas un Stirnieņu katoļu baznīcas, Lazdonas, Bērzaunes un Lubānas ev. luteriskās baznīcas.

UPURIS PAR BRĀĻIEM...

Bojeslavs Sloskāns (1893–1981) bija viens no latviešu garīdzniekiem, kam pilnībā nācās izciest komunistiskā režīma cietumu un koncentrācijas nometņu nežēlību; tikai brīnumainā kārtā bīskaps palika dzīvs. Ar savu dzīvi atklājot citiem Jēzus Kristus, Augstā Priestera un Labā Gana attēlu, godināmais bīskaps Bojeslavs Sloskāns bija *hostia pro fratribus* – upuris par brāļiem.

Vairāk laika veltot garīgām pārdomām par Kristus nāvi un augšāmcelšanos, Krusta ceļa apceres dziļumos man palīdzēja doties tieši godināmais bīskaps Bojeslavs Sloskāns. Ar savu piemēru viņš liecina par dzīvo ticību un mīlestību, kas ir spēcīgāka par naidu un atriebību. Tā ir personība, kura iedvesmo ar savu vienkāršību un pilnīgo pašjūvību.

Bīskaps centās dzīvot kā pats Jēzus Kristus, sekojot Kalna mācības svētībām. Viņš bija pazemīgs un lēnprātīgs, izsalcis pēc taisnības, žēlsirdīgs un sirdsšķīsts. Viņš bija miera nesējs un tika vajāts Jēzus dēļ. Tādējādi bīskaps Sloskāns ir patiesa Kristus ikona. Baznīca to atzina 2004. gadā, kad ar pāvesta Jāņa Pāvila II Dekrētu tika pasludināta bīskapa Sloskāna tikumu varonība, ļaujot cerēt, ka drīz viņš tiks pasludināts par svētīgu un tad par svētu.

1917. gada janvārī Pēterpilī (Sanktpēterburgā) viņu iesvētīja par priesteri. 1926. gada maijā bīskaps d'Erbiņi Maskavā slepus iesvētīja Bojeslavu Sloskānu par bīskapu un iecēla viņu par Mogiļevas un Minskas apustulisko administratoru. 1927. gada septembrī bīskapu Sloskānu apcietināja un nosūtīja spaidu darbos uz Solovku salām. Vēlāk viņu izsūtīja uz Sibīriju. Atkārtoti apvainots par spiegošanu

un notiesāts, bīskaps tika spīdzināts 17 padomju cietumos, nežēlīgi mocīts un sistis līdz asinim. Nedēļām ilgi viņš gulēja sasiets nāvinieku kameras tumsā, pakļauts sargu brutālai nežēlībai, izsalkumam un slāpēm. Bīskapa dziļā ticība palīdzēja izturēt šo krusta ceļu.

Maskavas cietumā viņu kailu piesēja pie galda un šausnīgi izsūtīja līdz asinim. Pēc tam viņu novietoja kamerā, kurā nebija iespējams pakustēties, turklāt dienu un nakti uz galvas pilēja ledains ūdens. Vēlāk, noguldīts uz muguras un piekēdēts pie grīdas, bīskaps nedēļām turēts apžilbinošā prožektora gaismā. Atrazdamies pilnīgā tumsā nāvinieku kamerā, viņš trīs mēnešus gaidīja soda izpildi, nemitīgi lūdzoties, pārdomāja Krustaceļa un Rožukroņa noslēpumus.

No bīskapa B. Sloskāna rakstītā: „Mums jāapzinās, ka kristīga dzīve no mums prasa upurus.” „Mums ir skaidri un precīzi jāsaprot, ka mūsu kristīgais gars būs tik liels, cik liela būs mūsu mīlestība! Un to mērija un mēris pēc tā, cik lielas ciešanas mēs spējam panest.”

Godināmais bīskaps savu dzīvi uzticēja arī Marijai, viņš raksta: „Marija patiešām ir mūsu Māte šī vārda autentiskākajā un svētākajā nozīmē. Mēs esam viņas bērni. (..) Viņa mūs mil ar to pašu sirdi, ar kuru viņa milēja un mil savu dēlu Jēzu.”

1981. gada 18. aprīlī bija bīskapa Sloskāna pēdējā diena virs šīs zemes — viņš devās mūžībā kā svētuma liecinieks. Dziedājuma *Salve Regina* laikā viņa seja pēkšņi tika pārveidota, tā kļuva apgaismota, sniega baltumā, mirdzoša, starojoša. Aculiecinieki to salīdzina ar Kristus pārveidošanos Tabora kalnā. Pie pēdē-

jiem dziedājuma vārdiem viņš aizgāja no šīs dzīves. 1993. gada 10. oktobrī Bojeslava Sloskāna mirstīgās atliekas pārveda uz Aglonas bazilikas kriptu.

Katoļu Baznīcas kārtība paredz, ka pēc tikumu varonības un svētuma slavas atzīšanas ir nepieciešami vēl divi posmi: beatifikācija jeb atzīšana par svētīgu un kanonizācija jeb atzīšana par svēto.

Noslēgumā vēlos citēt godināmā bis-

kapa Sloskāna rakstīto: „*Ceļš uz mīlestību ir viens. Tomēr, no cita izejas punkta raugoties, varam teikt, ka ceļu pie Dieva ir bezgala daudz. (..) Katru cilvēka sirdi sasniedz un sasilda cits Dieva mīlestības stars, tomēr tā ir tā pati mūžīgās Mīlestības saule. „Nāc, Svētais Gars, Mīlestība, un raidi mums no debesīm savu gaismas staru!”*”

Gunta Strode

PAR MĒNEŠA PIRMO PIEKTDIENU, SESTDIENU

Būsiet dzirdējuši salīdzinājumu, ka lūgšana ir dāvana. Tas, ka jebkurš cilvēks spēj lūgties un to vēlas darīt, tā patiešām ir Dieva dāvana mums. Un, ja dāvanu piedāvā pats Dievs, tā var būt tikai laba.

Katra mēneša pirmo piektdienu un sestdienu esam īpaši aicināti godināt Jēzus un Marijas Sirdi ar divām lūgšanām, par kurām informācijas buklets ir pieejams mūsu baznīcā.

Ja jums Jēzus un Marija piedāvātu apsolījumu – palīdzību nāves stundā nenomirt bez Dieva žēlastības. Vai būtu prātīgi šo piedāvājumu pieņemt? Jēzus Sirds godināšanai mēneša pirmajā piektdienā seko pat divpadsmit Jēzus apsolījumi ar dažādiem labumiem, kas tiktu dāvāti par izpildītiem šīs lūgšanas pienākumiem. Cenšoties ieinteresēt, iesāku ar ļoti cilvēcīgu jautājumu – kas man par to būs? Bet šaubos, ka ar šādu motivāciju izdosies kaut vienu apsolījumu sev iegūt. Varbūt ieskatu, kādai vajadzētu būt motivācijai šīs lūgšanas uzsākot, dos Sv. Marijas Margaritas *Alaquoque* teiktais: „*Atbildiet uz Jēzus mīlestību, kas aizveda Viņu līdz nāvei, ar mīlestību.*” Arī Jānis no

Krusta saka līdzīgi: „*Mīlestību var atmaksāt tikai ar mīlestību.*” It kā vienkārši, bet tajā pašā laikā šķiet, ka nav nekā sarežģītāka, kā kādu milēt.

Labāk saprast, ko nozīmē milēt, man palīdzēja šāds skaidrojums – milēt ir gribas akts, tas nav tikai emocijas un jūtas, bet otram vēlēt patieso labumu, kas viņam domāts.

Iespējams, ka ticīgam cilvēkam dažreiz gadās savu mīlestību salīdzināt ar kāda svētā mīlestību uz Jēzu un Mariju, kas pats par sevi nav slikti, jo tas ir augsts mērķis, kur tiekties. Bet var sanākt arī tā, ka salīdzināšanas rezultātā savu mīlestību var atzīt par nederīgu, mazu, nepastāvīgu utt. Šie paša uzliktie aprobežojumi nez vai var mīlestību izaudzēt lielāku, bet varbūt pat

neielaiž Dieva žēlastību, kas var šo tikumu pilnveidot. Tātad būtiskais nav paša vērtējums, bet tas, ka mīlestība IR. Kaut vai maza, bet IR. Un ja mēs katrs esam Dieva plānā, tad arī mūsu mīlestība, lai arī kāda tā pašam šķistu, Dievam ir svarīga. Tāpēc uz Dieva mīlestību atbildēsim ar mīlestību caur Jēzus un Marijas Sirds godināšanu!

Aija Tropa

SVĒTĀS MISES ĢIMENĒM AR BĒRNIEM

Kopš pagājušā gada rudens svētdienu vakara Svētās Mises tiek īpaši veltītas bērnu auditorijai. Priesteris Pāvils sagatavo sprediķi vienkāršā un atraktīvā, bērniem viegli uztveramā formā. Pēc Evaņģēlija lasījuma visi tiek aicināti pie altāra, lai varētu redzēt, dzirdēt un izprast priesteri sacīto.

Tā, piemēram, svētdienā, kad Evaņģēlijā lasijām Kalna sprediķi, priesteris bija paņēmis līdzi lielu bļodu, trekteri un krūzi ar ūdeni. Trekteris kalpoja kā cilvēka sirds simbols. Ja cilvēka sirds ir lepna un „uzpūtusies”, nevēlas klausīt Dieva baušļus, tā līdzinās trekterim, kura platais gals pavērsts uz zemi, bet šaurais – uz debesīm. Dievs var liet šādā sirdī savu žēlastību, taču tā visa aizplūdis garām. Priesteris uzskatāmi kā ķīmijas eksperimentā

Priesteris Pāvils sprediķo bērniem.

nodemonstrēja, kā no krūkas lietais ūdens nolist garām bļodā. Savukārt, ja cilvēka sirds ir pazemīga un „šaura”, paklausībā sevi pazeminot, tā līdzinās trekterim, kura platākais gals pavērsts uz augšu. Priesteris nodemonstrēja, kā „Dieva žēlastība” salīst pudelē.

Citās Misēs priesteris Pāvils bija sagatavojis skaidrojošus zīmējumus. Kādu citu reizi zīmējums tapa uz vietas ar bērnu palīdzību. Uz sprediķi ir bijušas paņemtas arī auklas un akmeņi, putekļsūcēja caurule un lielā sporta soma. Mises noslēgumā priesteris katram bērnam dod svētību un katram tiek pa saldām našķim.

Laipni aicinātas ģimenes ar mazajām atvasēm, it īpaši gaidīti visi iepriekšējo gadu Svētdienas skolas absolventi!

Agnese Liepiņa

REKOLEKCIJAS NE TIKAI DRAUDZES SIEVIETĒM

25. martā pie mums ieradās Domīnkāņu māsas misionāres no Liepājas, lai novadītu rekolekciju cikla „Sievietes dvēseles noslēpums” pirmo tēmu „Sieviete – meita” (plašāk – avīzes 6. lpp.).

22. aprīlī iecerēta rekolekciju otrā nodarbība, kuras tēma – „Sieviete – sieva”. Dienu iesāksim pulksten 8 ar Sv. Misi baznīcā, bet pulksten 9.30 draudzes namā

māsas Diānas vadībā sekos lekcija. Pirms tam 20. aprīlī pulksten 19 draudzes telpās skatīsimies filmu par Esteri, lai rekolekciju laikā par to varētu diskutēt.

Iecerēts, ka 27. maijā notiks cikla trešā nodarbība, kuras tēma – „Sieviete – māte”. Aicinām sievietes (vecums nav ierobežots), kuras vēlas pavadīt laiku garīgās pārdomās, pieteikties pie Anitas (t. 26464574).

KRUSTACEĻŠ STIPRINA MŪSU TICĪBU

Arī šogad mūsu baznīcā Lielā gavēņa laikā katru piektdienu notika Krustaceļa lūgšanas. Tās vadīja gan priesteris Pāvils, gan draudzes vīri un seniori, bērni un jaunieši, draudzes locekļi no Bībeles stundas un pastora, gan māsa Gabriēla, vadot lūgšanas Nedzimušā bērna nodomā.

Domājot par Krustaceļu, nonāku pie atziņas, ka visa dzīve ir viens liels krusta ceļš. Visi dzīves notikumi – kritieni, kāpumi, šaubas, tukšums, sāpes un prieks – ir daļa no Krustaceļa,

kas ved pie Dieva. Tas ir ceļš, lai satiktu Viņu, iemilētu Viņu un Viņam mīlestībā kalpotu. Tas nav viegls ceļš, jo ir jābūt drosmīgam, lai atstātu visu, kas traucē vienotībai ar Viņu, un sekotu Viņam, pieņemot arī grūtības, bezcerību un nezināmo, un no sirds ticētu, ka DIEVS IR, un Viņš nav mūs atstājis.

Mirkļis no Krustaceļa Nedzimušā bērna nodomā.

Lai Dievs stiprina mūsu TICĪBU caur savu Dēlu Jēzu Kristu! Amen.

**Baiba Uļģe-Frolova,
Ineses Elsiņas foto**

IZGLĪTO PRĀTU UN SIRDĪ

Mēs esam bagāti, jo Latvijā ir iespēja mācīties **Rīgas Augstākajā reliģijas zinātņu institūtā (RARZI)**. Tā misija ir izglītot prātu un sirdi, lai Dieva Atklāsmes gaismā pilnveidotu katoliskās identitātes izpratni un sabiedrībā iedzīvinātu garīgās un ētiskās vērtības. Tiem, kuri meklē studiju iespējas, noteikti iesaku apskatīt RARZI piedāvājumu (www.rarzi.lv), jo šīs studijas izglīto arī sirdi. Un tas ir būtiski – mācībās tiek ielikts stabils pamats tālākajai dzīvei. Studijas institūtā attiecas ne tikai uz jauniešiem. Tā kā mācības notiek piektdienu vakaros un sestdienās, tās iespējams apvienot ar darbu. Paralēli ba-

kalaura un maģistra studiju programmām tiek īstenoti mūžizglītības kursi.

Ja rodāt vēlmi studēt, neapslāpējiet šo domu, apmeklējiet Atvērto durvju dienas! No šā gada februāra RARZI atrodas līdzās Rīgas Garīgajam semināram.

No savas neilgās studiju pieredzes varu teikt, ka mācību laiks ir žēlastību pilns. Tas nenozīmē, ka viegls, bet ļoti vērtīgs. Iedomājieties – studijas piektdienās sākas ar Sv. Misi, un katra lekcija sākas un beidzas ar lūgšanu. Cik piepildītas ir studijas, ja tajās vienmēr tiek aicināts Dievs!?

Aija Tropa

PIRMĀS LŪGŠANU BROKASTIS

23. martā Madonā tika aizsāktas pasaulē popularitāti ieguvušās Lūgšanu brokastis. Uz tām aicināti cilvēki, kam rūp savas pilsētas un novada attīstība, lai vienotos lūgšanā un sarunās.

Pirmajā tikšanās reizē Madonas kultūras namā piedalījās pašvaldības iestāžu vadītāji, deputāti un reliģisko draudžu pārstāvji. Pasākuma iniciatori bija Kalna skolas vadītāji Valdis un Juta Strazdiņi. Tikšanos kuplīnāja muzikāli priekšnesumi un amatpersonu uzrunas.

Lūgšanu brokastis notiek vairākās Latvijas pilsētās. Parasti tās organizē reizi

gadā, taču ir vietas, kur biežāk. Ja Madonas uzņēmēji, it sevišķi tie, kuri ir aktīvi kristieši, šādu iniciatīvu atbalstītu, arī mēs varētu „brokastot” regulāri. Uzņēmēju klātbūtne ir svarīga tādēļ, ka viņi ir viens no nozīmīgākajiem novada attīstības virzītājspēkiem. Madonas novadā no pašvaldības iestāžu puses šādai garīgai kustībai ir laba augšne. Tā tikai jāattīsta un jāpilnveido. Lai veicas organizatoriem, un lai Dievs mums visiem palīdz

Priesteris Pāvils Kamola (no labās) kopā ar Jutu un Valdi Strazdiņiem.

veidot savu novadu arvien labāku!

**Aivars Zariņš,
Agra Veckalniņa foto**

GARĪGĀS KĀRTAS IKDIENAS TĒRPS

Romas Katoļu baznīcas priesteru ikdienas tērps, ko lieto ārpus Svētajām Misēm, ir sutana.

Pirmo reizi sutanu kā ietērpu saņem kleriki (garīgā semināra audzēkņi) no bīskapa kā cienīgi pārstāvēt Baznīcu, esot atšķirīgiem publiskā pasaulē no laicīgās pasaules. Tādā veidā kleriki brīvprātīgi pakļaujas visu savu dzīvi kalpot Kristus Baznīcai. Vēlāk sutana kā ikdienas tērps tiek lietota arī esot citās hierarhijas pakāpēs, to lieto diakoni, priesteri, bīskapi, Pāvesti. Sutana norāda piederību garīgai kārtai.

Šis tērps tiek gatavots no melnas krāsas auduma, simbolizējot un atgādinot Kristus ciešanas, nāvi, kā arī upuri par pasaules pestīšanu. Nēsājot sutanu, tiek pausta brīvprātīga un priecīga Kristus piederības sludināšana.

Semināra audzēkņi sutanu simboliski saņem no bīskapa rokām vienu reizi mūžā, iegērbšanas svētkos, kas notiek 19. martā, Svētā Jāzepa svētku laikā. Vēlāk sutanu kā ikdienas apģērbu var pasūtīt jaunu, kad tas ir nepieciešams.

Redakcija

VĪRU GRUPA DARBOJAS VAIRĀKUS GADUS

Vīru vakari mūsu draudzē notiek reizi mēnesī. Pēdējā laikā iecienīta forma ir tikšanās kāda dzīvesvietā, līdzīgi ņemot bērņus, lai sievas var atpūsties vai doties uz Bībeles stundu.

Pirmo impulsu mums deva filmu vakari par vīra un tēva lomu ģimenē, pāra attiecībām. Lai gan dažreiz sarunas saistītas ar draudzes saimnieciskajiem jautājumiem, parasti tikšanās laikā izrunājam arī garīgu tēmu.

Laika gaitā veidojusies sadarbība ar Rīgas Kristus Karaļa draudzes vīru grupu, kuras pārstāvji viesojās pie mums un mēs apmeklējām vīru rekolekcijas Suntažos. Pastarpināti ar šīs grupas atbalstu tiek veidots garīgās formācijas saturs, ko Madonas vīru grupas tikšanās reizēs izvēlamies no grāmatas „Vīru garīgums: rokasgrāmata sākumam”, autors – Filips F. Čavess.

Pirmais tēmu bloks, kas stāsta par vīra misijām – līderis, aizstāvis, gādnieks, priesteris, praviets un ķēniņš – jau apskatīts. Turpmāk plānots runāt par sešiem identitātes aspektiem.

Vīra un vīrieša identitāte mūsdienu sabiedrībā ir stipri cietusi. Viens no faktoriem ir karu radītās sekas. Vīriešu prombūtnes, dzīvības un veselības zaudēšanas dēļ sievietes bijušas spiestas uzņemties atbildību par saimniecību un bērnu audzināšanu, pildot arī vīrieša lomu, tāpēc vīriešu vīrišķība no paaudzes paaudzē ir ievainota. Dzimuma identitātes pamatus grauj arī dažādas ideoloģijas – feminisms, džendera jeb dzimtes ideoloģija, kuras būtība – cilvēka dzimums nav iedzimts, bet gan iemācīts, un to var pat mainīt.

Vīriešiem nereti trūkst atbildības, veidojas bezatbildīgi uzvedības modeļi, alkoholisms, netikumīgs dzīvesveids utt. Tāpēc mūsu formācijai ir nozīmīga loma sabiedrības veselības stiprināšanā. Vīru grupā nav vecuma ierobežojuma, gaidīti visi draudzes vīri, tā nav nodarbi tikai precētajiem, tikai noteiktai paaudzei, bet tiekamies, lai veidotu draudzības saites un stiprinātu garīgumu.

Aivars Zariņš

PAVASARĪGA VĒSTS

Lielā gavēņa laikā, īpaši sākot no 25. marta, mūsu draudzes pārstāvji lūdzas par nedzimušajiem bērņiem, jo cilvēki ir aicināti sūtīt mīlestību pasaulē caur jaunu dzīvību – bērņiem.

Līdz ar šo lūgšanu varam pārdomāt, ka arī talanti ir jāvairo, lai tie vairāk pasaulē nestu „Die-

va smaidu” – Dieva mīlestību.

Šo pamudinājumu mūsos var stiprināt bilde no priesteru Pāvila krājuma, kuru jautri varētu nosaukt: „Ģitāru „ģimenei” piedzimis bērņiņš!”.

„Un pie vīna koka bija trīs stīgas, un te jau tās sāka zaļot, un arī ogas aizmetās, un ienācās ogu pilni ķekari.” (1. Moz 40:10)

LIECĪBA PAR DIEVA PALĪDZĪBU

Janvāra sākumā mūsu ģimene uzzināja, ka gaidām bērniņu, un sākām lūgties par mazulīti, tomēr divas nedēļas pirms gavēņa mazulis aizgāja – tāda bija Dieva griba. Man sākās asiņošana, jutos smagi gan fiziski, gan morāli. Pēc nedēļas devos pie ārstes, kura paziņoja, ka organisms no audiem nav attīrījies, un piedāvāja tālākās ricības plānu: gaidīt, kamēr organisms attīrās pats (bet tas ir risks, kas saistīts ar asins saindēšanos); stāties slimnīcā un ārstu uzraudzībā dzert stipras zāles, kas veicina attīrīšanos; ja iepriekšējais nedarbojas, jāatver dzemde un mehāniski jāiztīra.

Pie ārsta biju pirmdienā, lūdzu iespēju līdz ceturtdienai vēl gaidīt – ar cerību, ka viss notiks dabīgi un būs arī laiks lūgšanām, gavēnim, jo trešdien bija Pelnu diena. Diemžēl nekas nenotika, un ceturtdienas rītā iestājos slimnīcā. Sāku lietot stiprās zāles, kaklā stāvēja kamols, sākās drudzis, un zāles noriju ar lielām grūtībām. Palātā tika ievestas divas sievietes, kurām tikko bija veikts aborts. Neslēpšu, ka domās bieži biju metusi akmeni šādu sieviešu virzienā, bet tagad manas runas spējas bija pilnīgi paralizētas. Vienīgais, ko varēju darīt, – skaitīju par bērniņiem Kunga Eņģeli un Rožukroni.

Pagāja divas stundas, bet stiprās zāles neiedarbojās. Istabā ienāca ārste ar savu kolēģi un nolēma, ka rīt būs operācija. Biju izmisusi, bet ārste ieteica lūgties „kosmosam”, lai viss notiek, varbūt zāles tomēr iedarbosies. Tāpat ieteica doties ārā staigāt. Ģērbos un devos ārā, bet kur lai eju un ko daru? Nolēmu iet baznīcas virzienā un lūgties, bija arī spīts, un aicināju Dieva Māti Mariju – visi gaida brīnumu, aizlūdž – domādama, lai zāles ātrāk iedarbojas un tieku pasargāta no operācijas.

Ejot pēkšņi saņēmu aicinājumu lūgties Žēlsirdības kronīti par katru dakteri sieviešu nodaļā. Gāju lielus likumus apkārt slimnīcai un lūdžos, pēc tam iegāju slimnīcas kapelā un dziedāju Jēzus sirdij. Paguruma pārņemta, atgriezos istabā, iekritu gultā un aizmiglu. Plkst. 17.05 tiku izsaukta pie ārstes, lai vēlreiz novērtētu situāciju ar ultrasonogrāfiju. Pārbaudes laikā pamanīju, ka dakteres seja pilnīgi izmainās: „Nekā vairs nav, viss ir tīrs – kā tas iespējams?”

Kāds gaviļu vilnis mani apņēma, kāds prieks un pateicība manā sirdī! Kungs, cik varens Tu esi! Spēcīgs Dieva brīnums manas ģimenes ticības stiprināšanai un arī visiem citiem cilvēkiem, kas bija iesaistīti notikumā!

NAKTS ADORĀCIJA AGLONAS BAZILIKĀ

**28. aprīli iecerēta mūsu draudzes
trešā nakts adorācija Aglonas bazilikā.**

Interesenti aicināti pieteikties pie Venerandas (tālrunis 26592737).

*Jēzus Kristus, Dieva Jērs,
cieta mūsu grēku dēļ,
lai mūs no tiem atbrivotu.*

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
E-pasts: draudze@madona.lv
<http://www.draugiem.lv/madonasdraudze>
<https://www.facebook.com/madonasdraudze>
Twitter: @Madonasdraudze
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Atvērta visu diennakti (Raiņa iela 5)
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mīse Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien, trešdien, piektdien – plkst. 8
Otrdien, ceturtdien – plkst. 18
Sestdien – plkst. 10
Svētdien – plkst. 11 un 18

13.04. (Lielā Ceturtdiena) – Sv. Mīse plkst. 18
14.04. (Lielā Piektdiena) – Krustaceļš plkst. 14
no katoļu baznīcas; plkst. 18 – liturģija
15.04. (Lielā Sestdiena) – Vigīlija plkst. 20
16.04. (Lieldienu svētdiena) – Sv. Mīse plkst. 8

Draudzes kalpojumi

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Anita Cibule (t. 26464574)

Alfa kursi

Laiks: trešdienās plkst. 18.30
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Mārīte Kampāne (t. 28689511)

Draudzes koris

Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša otrā otrdiena
Vieta: pie draudzes vīriem
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Muzikālās nodarbības bērniem „Mazais Jēriņš” (5–7 gadi)

Vieta: Jauniešu centrs KUBS (Raiņa 12)
Kontakti: Dace Sināte (t. 26442207)

Jauniešu tikšanās

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Lauma (t. 26350919), Zane
(t. 28318430)

Senioru brokastis

Laiks: katra mēneša trešā trešdiena
pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Veneranda Peļņa (t. 26592737)

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola, Aija Mālniece
(t. 26253927), Agnese Liepiņa (t. 26388710),
Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – zīmējums no profila
<http://willustration.deviantart.com/>
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.